

CONSELL DE BARRI DE SANT PERE, SANTA CATÈRINA I LA RIBERA

DATA: 13/12/17.

LLOC: Centre Cívic Convent de Sant Agustí-Sala Calidoscopi

Carrer del Comerç, 36

HORA: de 19:30 a 21:30 h

ORDRE DEL DIA

- 1) Punt informatiu
- 2) La infància i l'adolescència al barri
- 3) Torn obert de paraules

S'inicia el Consell de Barri amb la intervenció de la Regidora Gala Pin, en la que lamenta el canvi de dates donada la situació política i demana disculpes. Explica que es tractaran dos temes: primer farà la informació sobre les obres en curs i els projectes que estan en marxa que tenen a veure amb el barri del Casc Antic, i posteriorment la situació de la infància i adolescència al nostre barri, que és el tema de discussió que va sortir a la comissió de seguiment.

Els Consells de Barri són un espai on tractem temes específicament de cada barri i després estan les Audiències Públiques que són espais de Districte on qualsevol pot venir a explicar qualsevol problema o demés.

En aquest enllaç hi trobeu tota la informació del primer punt:

http://ajuntament.barcelona.cat/ciutatvella/sites/default/files/plenari/consell_de_barri_cascantic_desembre2017.pdf

Ronda de dubtes:

Pregunta d'una veïna:

Hi ha una sèrie d'edificis que heu dit que tindran un ús docent, aquest ús docent, és públic o privat? Serà per escola pública o serà per obrir una escola de formació de CCOO, per exemple?

Resposta de la Regidora:

El que fem amb la modificació del Palau de la Música és tornar al que hi havia el 2008, és una modificació que s'ha criticat molt com es va fer i tornem al que hi havia just abans. Llavors, no parla d'equipament docent públic, de fet aquests edificis són privats. Diguem-ne que amb aquesta reversió de la modificació que s'havia fet el que assegurem és que no hi hagi la possibilitat de fer un hotel en aquella zona, però no ens inventem una qualificació nova respecte el que hi havia abans. Per tant, de fet, aquests terrenys inicialment no sé si recordeu eren de La Salle Comtal, que va fer una permuta i ara mateix és una escola concertada. Per tant es podria fer una escola pública però també es podria fer una escola de qualsevol iniciativa privada.

Epifanio:

Yo tengo una escuela aquí en este barrio, des de hace 35 años, es una escuela que ya se ha cerrado porque me he retirado yo. Es una escuela concertada con la Generalitat y que nos hemos dedicado a hacer cursos de Frío Industrial y Aire Acondicionado. Yo durante muchos años he tenido cursos de jóvenes, entre 16 y 20 años. Parece que se está diciendo que por qué no buscarles una salida profesional, los cursos que yo he seguido dando han tenido y se puede justificar, muy buena salida profesional, de todas formas a mí me gustaría que mi escuela siguiera como escuela dado que ha servido para crear puestos de trabajo.

Regidora:

Tens alguna pregunta en concret?

Epifanio:

Tengo una pregunta en concreto, en torno a la construcción del Casal de Gent Gran, que no se necesita porque hay suficiente espacio público para esa instalación, lo que se necesita en el barrio, si hay intención de hacer del barrio un barrio vivo, en los, no sea el barrio de los almacenes y de carga y descarga de todas esas tiendas que hay en. Si para este barrio hay destinado algo para rehabilitarlo, en dirección a que tenga una forma más bonita. Entre otras cosas pregunto por qué no hacer una plaza con esculturas de nuevos artistas, yo que sé.

Resposta:

Sí, se ha entendido, gracias. Sobre esto que pregunta Epifanio de la construcción de un nuevo Casal de Gent Gran en Mestres Casals i Martorell, a pesar de que somos muy conscientes de la falta de espacio público libre que tenemos en el barrio i en general en el distrito. el Casal de Casc Antic está en unas condiciones digamos muy mejorables, no hay ningún otro espacio viable para hacer éste Casal de Gent Gran.

Sobre la infrautilización de los equipamientos públicos como el Palau Alós o el Centro Cívico yo creo que esto requeriría más que nos sentáramos un día y repasáramos la programación, porque este equipamiento no se puede usar de Casal de Gent Gran creo que justamente uno de los temas que tenemos que poder abordar en el Casc Antic es precisamente la falta de espacio tanto para entidades como para realizar cualquier tipo de actividades. Y en este sentido no disponemos de muchos espacios, el

único espacio libre donde podemos hacer el nuevo Casal de Gent Gran que de hecho es una petición de la gente del Casal de Gent Gran.

Si no te importa seguimos y pasamos al punto que queríamos tratar que era el de infancia y adolescencia y que lo explicará la Natàlia que és la consellera que porta temes de joventut i d'infància i adolescència.

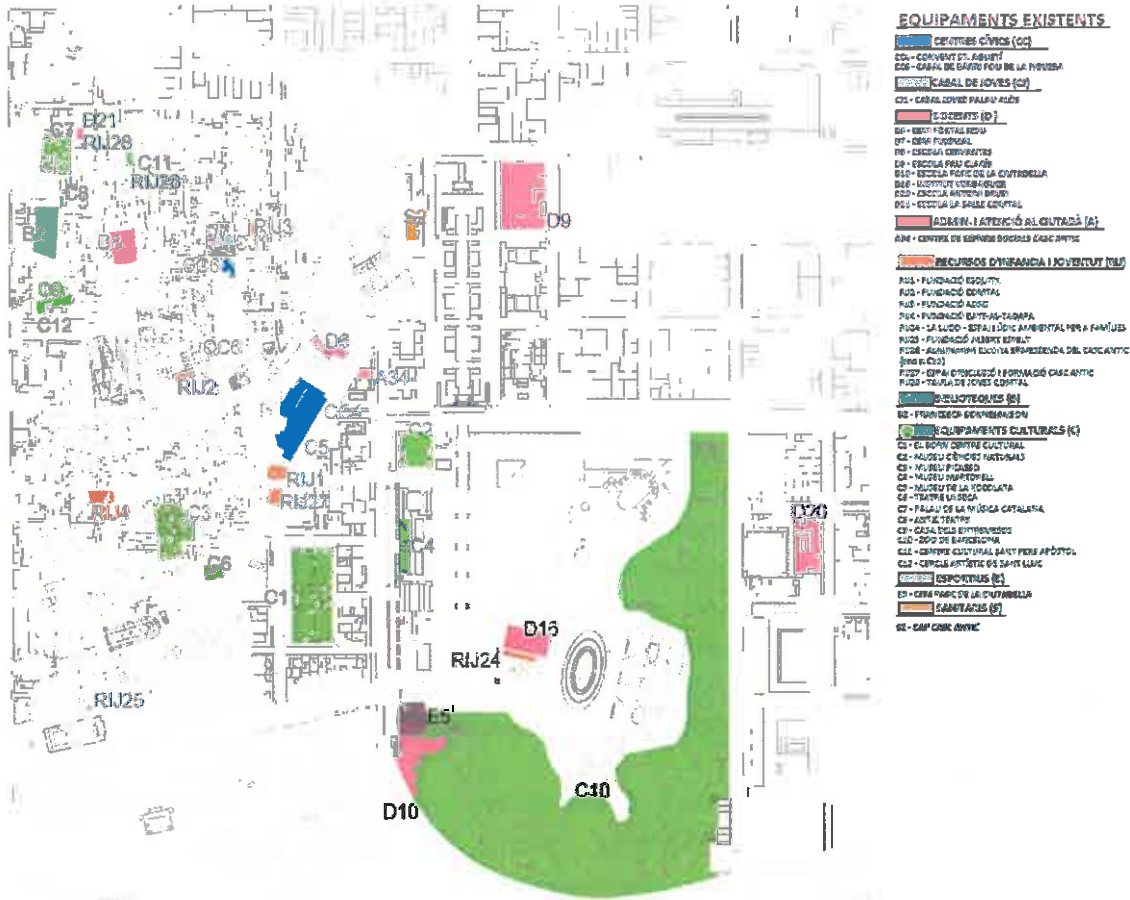
1) La infància i l'adolescència al barri

La Consellera Natalia Martínez exposa el punt:

Bona tarda a tots i totes, com comentava abans la Regidora, aquest punt es va consensuar a la Comissió de Seguiment des de l'òptica de la importància que li donem a la incorporació de la visió de les famílies els infants i adolescents i a les persones que treballen en aquests àmbits, de l'atenció a la infància, l'educació, l'empoderament dels joves. En aquest espai volem poder recollir valoracions i propostes en el Consell de Barri.

Per començar a fer una mica de foto de tots els recursos, serveis, equipaments que en el barri s'han engegat per poder donar resposta a la situació, comencem fent la foto de la població del barri.

En els barris de Santa Caterina, Sant Pere i la Ribera tenim uns 2.900 infants i adolescents entre 0 i 15 anys, això suposa un 13% de la població total del barri que està en la línia del 14% de la població total en aquesta franja a nivell de districte.

A nivell de ciutat la política que apliquem fins ara és la d'intentar que els equipaments de proximitat desenvolupin accions i programacions en l'àmbit d'infància i adolescència tot i que no siguin equipaments o serveis específics destinats només per aquesta població i per tant, tant les biblioteques com els equipaments esportius, com els Casals de Barri o els Centres Cívics, sempre tenen serveis específics orientats en aquest sentit.

Hem preparat aquest mapa amb aquest recull no solament dels equipaments sinó també els programes i els serveis que trobem en el barri.

Per començar tenim:

- Dues Escoles Bressol (el Puigmal i Portal Nou), tres escoles (Cervantes, Parc de la Ciutadella i La Salle Comtal) i dos instituts (Verdaguer i Pau Claris).
- Una Ludoteca al Parc de la Ciutadella, a part de donar atenció als infants també té un espai per les famílies per poder fer un treball conjunt i des de la òptica sobretot de la perspectiva de la sostenibilitat i la gestió ambiental, llavors en aquest sentit promou el joc lliure, la participació de les famílies i la vinculació a la xarxa entre tècniques de parantebilitat amb els infants, etc.
- La Biblioteca Bonnemaïson també té un espai específic per infants i adolescents fins els 14 anys, de fet, aquest espai a part del fons documental té un espai adreçat als petits lectors, fins a 4 anys, on poden rebre assessorament les

famílies, i també poden realitzar activitats amb els nens i les nenes El recurs també està disponible per centres educatius, poden utilitzar tant assessorament com el fons com una sèrie de programes que s'hi despleguen.

- El Centre Cívic del Convent de Sant Agustí té una part de la programació que orienta les activitats a infants i adolescents, però m'agradaria destacar tres àmbits: Primerament, el Casal Infantil que té activitat durant tot el curs i també en les èpoques d'Hivern, Estiu i Primavera. Després també destacar que hi ha dos franges d'edat, de 9 a 12 anys i de 13 a 16 anys que tenen també dos grups específics on des de la generació d'idees i totes les propostes que fan els propis nois i noies es van generant totes les activitats que es porten endavant. I finalment també destacar l'organització que es fa en el marc del Convent però en relació també amb el Casal del Palau Alós i amb l'organització dels joves Acció Convent, del Festival d'Art Jove, que a més tota la programació està molt vinculada a aquesta activitat dels propis adolescents i joves que hi participen.
- El Casal de barri del Pou de la Figuera, tot i que és un espai municipal de gestió comunitària, gestionat per una federació d'entitats i associacions que proporciona també activitats principalment culturals orientades també a infància i joventut, des de música a través de Riba Orquestra, com activitats de dansa o activitats audiovisuals a través del programa "Imagina imagina" que programa per Drac Magic
- Els Centres Oberts són un recurs que està vinculat a Serveis Socials i que dona atenció a infants principalment en situació de risc, però no només derivats de Serveis Socials, tot i que és un servei que hi està vinculat, a Barcelona la política no només és d'atendre a aquesta franja de població sinó també a famílies i infants que poden estar en situació de precarietat o altra mena de situacions. En el barri tenim dos Centres Oberts, dels 8 que tenim en tota la Ciutat Vella, Ciutat Vella és el districte que té més Centres Oberts i que ofereix més places d'aquest servei.
- Diverses entitats que fan projectes de reforç escolar, i que treballen per l'empoderament dels adolescents a part dels àmbits més escolars també en lleure educatiu. La lògica és per una banda l'atenció i donar suport, tant a infants com a famílies, i també treballar l'àmbit més de l'autonomia, i l'empoderament dels infants i joves i adolescents.
- El Projecte Franja, que és un projecte dedicat 100% a la franja d'adolescents entre 11 i 16 anys, que no només es porta a terme al barri, sinó que té una pota a tots els Casals i a tots els Centres Cívics del districte i entre ells generen una xarxa per poder comparar situacions i poder relacionar-se i conèixer noves realitats entre els propis adolescents. Entre ells també s'organitzen activitats pròpies com per exemple tornejos esportius a l'estiu a la platja de la Barceloneta, etc.

Cal destacar també el projecte d'intervenció amb adolescents i joves al Pou de la Figuera. tenim els Divendres al Pou, suposo que la majoria de vosaltres els coneixereu i fins i tot hi participareu, gestionat també amb la col·laboració del Casal de Joves i una sèrie d'entitats que intenten promoure alternatives saludables d'oci i temps lliure per els adolescents i joves del barri, i que a part d'aquesta dinamització els Divendres també s'involucren i participen a altres activitats durant l'any, com la Festa de la Primavera, les activitats de festa major, etc.

-Finalment també voldria destacar un nou espai que s'està gestant, diguem, durant aquest últim any ha començat a funcionar, que és la Xica (és la Xarxa d'Infància del Casc Antic). És un espai on es troben diversos serveis en l'àmbit de la salut, l'atenció a la infància, l'educació fins i tot i entitats i col·lectius del barri, per poder fomentar aquest espai, aquest esperit de treball en xarxa i comparar, bones dinàmiques i treballar junts cap a la solució dels problemes o de les situacions que es troben cada dia, que al final moltes d'elles són compartides.

Finalment m'agradaria recuperar aquest mapa, que és un mapa de la Fundació Comtal, que van portar al Consell de Barri del febrer del 2016, després d'una dinàmica interna que van fer. En aquell Consell de Barri nosaltres parlàvem de mobilitat, quins eren els problemes o els obstacles o com veïem el barri a nivell de mobilitat, i des de varies entitats del barri es va fer la reflexió de poder incorporar la visió de l'infant, en aquesta perspectiva. Nosaltres pensem que és important recuperar-ho i també veure què hem pogut engegar des del districte per donar resposta si més no potser no a totes les identificacions que es poden fer, sí a algunes d'elles. Durant l'últim any s'han revisat l'estat dels jocs de les àrees del parc infantil del Pou de la Figuera, s'han fet alguns arranjaments, s'han cobert algunes zones de terra en varies intervencions, també s'ha augmentat els recursos destinats als educadors que dinamitzen a través de les entitats que estan treballant al carrer a la zona del Pou de la Figuera, i aquests programes que us esmentàvem

I també s'ha realitzat un anàlisi a nivell d'enllumenat de les zones destacades que apareixien en aquell mapa. A partir d'aquest anàlisi s'ha fet una intervenció concreta al Pou de la Figuera on sí que s'ha augmentat la potència de l'enllumenat i encara queden pendents altres zones del barri. En aquest sentit hi seguim treballant perquè s'han d'identificar quines són les millors respostes per donar en aquests carrers. No és una solució concreta ni fàcil, però pensem que tenim diverses oportunitats per poder-ho tractar com per exemple a través del Pla de Mobilitat que explicava abans la regidora i plantejar com s'ha d'enfocar aquests carrers que potser des de l'òptica més dels infants no es troben gaire agradables.

I enllaço també això amb el Projecte de Camins Escolars. Pensem que tenim una gran oportunitat a través del Projecte i en aquest sentit hem encetat ja una xarxa de camins escolars pels entorns de la Via Laietana, tant pel Gòtic com pel Casc Antic, que ara mateix es troba en una fase inicial, ja tenim la confirmació de La Salle Comtal que estàengegant el projecte poc a poc a partir de la Comunitat Educativa, i estem valorant amb els dos Centres Educatius que queden, que seria Puigmal i Cervantes, veure quina mena de projecte podem encetar ja que aquest projecte ha de tenir el suport de la Comunitat Educativa i la seva implicació, doncs estem acabant de valorar amb ells com poder tirar-ho endavant.

Llavors, a partir d'aquest marc que he intentat fer la foto no només dels equipaments i els llocs físics, sinó també dels programes i dels serveis tant municipals com en col·laboració amb entitats i associacions s'estan portant a terme al barri, llavors a partir d'aquí nosaltres el que volíem formular era una o dos preguntes per començar a poder-los donar resposta també amb vosaltres.

Les preguntes per a la dinàmica són:

A partir de tot el que hem vist que tenim al barri què hi trobem a faltar? O des de l'òptica de les famílies, dels professionals o dels mateixos adolescents amb els que esteu en contacte doncs això, i l'altre seria: Quines necessitats no estan cobertes actualment?

- 1- Quines mancances trobem en referència a les necessitats dels infants i dels adolescents, i també de les famílies,
- 2- Quines mancances veiem en els programes que ja hi ha, però també què hi falta

La idea és pensar amb els ulls dels infants i els adolescents a través de les famílies o de les entitats, i a partir d'aquí si vosaltres també voleu fer activitats amb les vostres entitats o amb els infants i els adolescents, també seria interessant a partir del que nosaltres treballem per després poder-nos fer tots plegats un retorn.

S'inicia la dinàmica:

Epifanio:

En relación a la población de estas características que hay, cuántas plazas están ofreciendo, y cuál es la necesidad que hay, si hay un mínimo de previsión de cuántos infantes o jóvenes hay para aprovechar

Porque veo que hay una oferta enorme, de espacios, ¿cuánta población infantil y de adolescentes hay en este barrio? Es porque muchos de los edificios que tenemos en el barrio son edificios de apartamentos, en fin, edificios turísticos. ¿Cuántos nativos hay en el barrio que tengan niños que tengan esas necesidades?

Joana:

Nosaltres venim de l'Agrupament Escolta l'Ermesenda, que està al carrer Sant Pere més alt, i tot el tema del debat sobre el lleure educatiu al barri el tenim sovint, i llavors creiem que hi ha la necessitat de seguir enfortint com un model de lleure associatiu per infants i joves de característiques autogestionades no, tot el que tenen espais i caus i també poder començar a crear sinergies potser amb altres iniciatives que treballen més amb col·lectius concrets i que segurament saben donar molt millor resposta a necessitats més concretes que nosaltres, la veritat és que rebem una sèrie d'infants i joves que tenen poc a veure segurament amb els usuaris d'altres iniciatives i poder començar a treballar més conjuntament perquè no hi hagi com aquest viaix

entre usuaris per exemple del nostre agrupament amb una altra entitat que treballi més directament amb població amb més necessitats.

Jo crec que anem més una mica en la línia de que hi pugueu tenir també un paper a l'hora de crear discurs perquè a vegades només fer-ho entre entitats queda molt pobre perquè les maneres de fer-ho són poques, però podem donar com més difusió a propostes de lleure associatiu, més informació perquè a vegades ens trobem que és un discurs que si no el coneixes i no saps de què va, no hi entraràs perquè probablement el desconeixement fa allunyar-te d'aquestes propostes que també considerem que són molt positives sobretot en el cas d'adolescència com a vies emancipadores, de poder treballar l'autonomia, l'autogestió, el treball en grup i tot això.

Anna:

Sóc Anna, de l'Associació l'Esquix i aquí estem alguns que ja ens trobem en diferents espais. Quan parlem d'infància i adolescència hi ha diferents espais on parlem i estaria molt bé aglutinar-los tots, és com repetir coses.

La Xica que s'està creant, podria sortir d'allà també un espai, per parlar del lleure, per dinamitzar, per poder-nos trobar no només els que estem ocupats en infància en situacions de vulnerabilitat, perquè suposo que el que voleu és que ens barregem.

Laura:

El que crec que al final volíem dir amb la Joana és que aquest barri per exemple és súper interessant hi ha una xarxa enorme de serveis sobretot d'administració i Ajuntament, el que sigui, districtes, tècnics, etc. Que és una oferta súper positiva perquè treballen amb col·lectius de vulnerabilitat, que realment aquests col·lectius són molt grans, però que el lleure associatiu que tenim una realitat molt des de l'autogestió, una sèrie de valors que a vegades com ha dit la Joana ens limiten molt a arribar a aquest tipus de col·lectius perquè són uns valors que escapen molt, que estan molt amunt de la piràmide de necessitats, vull dir que primer cobreixes una necessitat bàsica i després ja et preocupes del tema de valors.

La conclusió és que ens trobem en la situació de que creem que el lleure associatiu en aquest barri, de moment el que percebem des de l'Ermesenda, treballa una realitat totalment diferent a la resta de serveis i que quan un infant o un adolescent d'algun col·lectiu de vulnerabilitat arriba al nostre agrupament, per nosaltres és tot un món descobrir aquesta realitat.

Si l'agrupament té cinc anys, fa quatre anys que vam començar a descobrir quin barri era el Casc Antic, era un barri molt concret, i ara poquet a poquet el tema és com aconseguir una mica de la mà de totes aquestes entitats, plataformes i serveis que vénen de l'administració, doncs poder anar una mica més de la mà, però que no hi hagi una separació tan clara.

Intervenció:

La XICA es una xarxa de serveis que ara té una comissió de treball, que funciona per tal de poder donar una sortida a un grup format per uns infants de 8 a 12 anys que estan distorsionen i fent un mal ús d'ela via pública,, que estem allà plantejant a veure quin treball poden fer entre tots per resoldre aquest tema. Potser aquesta comissió podria

ser un espai perquè poguéssiu entrar i poder participar, perquè vosaltres sí que esteu en caps de setmana, esteu en vacances, i justament que els que estem allà és on no estem.

Laura i Joana:

Crec que estaria molt bé però crec que el fet de que es creés el nostre agrupament, que l'Ajuntament donés suport pel Casc Antic que acull la Seu d'Escoltes Catalans i no hi havia cap Cau al barri. on està la Seu quedava una mica estrany.

I l'Ajuntament va tenir un paper bastant important des d'aconseguir entitats que busquessin joves perquè aquests comencessin a muntar projectes, i que a part de poder acollir infants, que en tenim, i de fet tenim unitats que ja no podem acollir més gent perquè no ens hi caben per ràtio,

Que ens agradaria entre entitats i també des de l'administració com es pugui, que joves que porten trajectòria associativa en altres col·lectius i que tinguin vivències diferents perquè actualment molts dels caps del nostre agrupament venim d'altres barris, és així, que gent que hagi pogut viure al barri poder donar suport o que se n'adonin que existeixen altres alternatives per tal de que es pugui anar replicant aquestes experiències que al final són positives i una manera de mantenir que el pas d'adolescència a joventut poder continuar creant projectes participant d'una manera molt més autogestionada i posant en pràctica el que segur que ha experimentat després de passar per tantes associacions o entitats. Vull dir que també ens agradaria a part de la part d'acollir infants d'altres realitats que ens va molt bé, poder intentar que tant de bo hi haguessin més caus o més esplais al barri, però per això necessitem més suport.

Santi :

Jo sóc de Serveis Socials del Casc Antic, i és veritat que fa temps que tenim mancança de poder treballar en xarxa, i ara, perquè aquests últims anys han estat de molta crisi i el que s'està treballant més amb les famílies és de les necessitats bàsiques com has dit abans.

Participem activament a la Xarxa de Joves, que estan les associacions d'Esquitx, el Bayt, Adsis i Casal de Palau d'Alós, i ara volem intentar de reprendre aquests espais, i des de la XICA, que ja comença a rotllar, i s'estan fent petits grups per treballar diferents temes i properament intentarem amb Adsis de començar de nou la xarxa de joves per detectar necessitats del barri i poder treballar tots en xarxa, i us convidarem

Intervenció:

Per complementar, a part del treball en xarxa i la reflexió que heu fet, quan dèieu que necessiteu més suport per generar més l'espurna en altres Caus, suport en quin sentit?

Laura:

Des de poder tenir un espai propi, tenir més visibilitat perquè al final estem al 4t. pis del Centre Sant Pere

l'espai propi ens permetria que puguin anar sorgint alternatives des d'altres associacions que potser no treballen en el lleure educatiu però que sàpiguen que és

una possibilitat per començar a oferir si aquests joves volen crear projectes al barri, per exemple.

Jordi, la Fundació Comtal:

Jo amb el tema de lleure educatiu associatiu voldria dir que sempre hi ha hagut una certa mancança, esteu vosaltres, està la Taula de Joves Comtal, però jo crec que objectivament seria bo que hi haguessin més possibilitats, i l'altre m'agrada molt el lligam, val a dir que nosaltres tenim uns quants nanos que van a l'agrupament, del pis d'acollida que tenim. I aquest lligam és un dels temes que tenim pendent, estaria bé i amb la coordinació que diem. Sí que és veritat que totes les entitats (nosaltres som entitat, no som Ajuntament) val a dir que a vegades és complicat. L'àmbit de voluntariat diguem-ne, amb l'àmbit més professional que tenim nosaltres globalment, i que encara que tinguem voluntaris és molt de diari, molt laboral. I aquest lligam a vegades costa, perquè quan diuen la xarxa d'infància quin horari ens reunim, laborable? De matí? Per això dic que ens haurem d'adaptar en aquest sentit. Penso que hem de fer tots l'esforç. I l'àrea de cap de setmana potser sí que s'hauria de potenciar més. I també d'alguna manera empoderar als joves que s'animin perquè és una altra cosa que costa, la continuïtat, això ja és un altre debat, però.

Marta i Meritxell:

Hola, som la Marta i la Meritxell del Bayt-Al-Thaqafa, potser surt una miqueta de tema, però una cosa que també ens preocupa molt i que pensem que potser aquest espai està bé de compartir-ho, a nivell de problemes i dificultats que els infants i adolescents que vénen al Bayt i que crec que és bastant del barri viuen en aquest moment i viuen les seves famílies té molt a veure amb el tema de l'habitatge. Com estan apujant els lloguers, i com els estan expulsant del barri, i això ho viuen molt les famílies immigrants o de nova procedència, però m'imagino que és una cosa molt general, i estem vivint això, famílies que perden l'estabilitat i que se n'han d'anar a viure fora del barri i fora de Barcelona.

Anna:

No sé què és el que podem fer, no tinc ni idea ni he buscat informació, ni he investigat res, però el teixit del barri cau, no sé quants anys li podem donar, però caurà. Recordo unes jornades que va fer l'Ajuntament que hi havia la SasKia SaSsen, súper interessant tot el que ella dibuixava, i també en algun lloc vaig veure el juliol o així, que l'Ajuntament de Barcelona i el de Madrid estaven com preparant alguna jornada o alguna cosa, no sé especificar el què, sobre la gentrificació. No sé, hem de fer un cop fort i que això recaigui només per els de peu, em sembla fort.

Epifanio:

Es que eso no lo tiene claro nadie, lo que sí que hay una gran oferta y que la gente no aprovecha, y por qué no la aprovecha, porque es mucha más de la que necesita. Los colegios hacen enseñanza extraescolar, hay un montón de ofertas que la gente no precisa, precisa otras cosas, y nosotros no sabemos cuáles son

Pero sí que me gustaría que si se trabaja, se trabajara contando cuántos niños precisan de esta oferta, No vayamos a ofrecer diez veces más de lo que se necesita, entonces se crea este desfase que creáis un aparente derroche del dinero público,

Anna:

Jo crec també que les diferents entitats que estem aquí, tots, tenim llistes d'espera. Vull dir que al final Centres Oberts de dia, si hi ha tantíssims serveis és que no paren de sorgir per part de l'Ajuntament, per part del Lleure Associatiu, per part del voluntariat, per part d'on sigui, que surt de sota les pedres, no és una cosa que surti perquè sí, és una cosa de que cada cop hi ha un coneixement més profund del Casc Antic, hi ha un empitjorament de la situació social, i per lo tant aquesta demanda no surt de sota les pedres. No surt d'un capritx administratiu o d'un capritx institucional, surt d'una demanda real, no explicitada, que potser és veritat, però hi ha una situació que crida, que implora per tots els serveis que s'estan donant. Serveis d'atenció a la diversitat funcional, serveis d'atenció a l'exclusió social, serveis de lleure de caps de setmana, tenim un barri que crida que necessita això. I només cal llegir una mica la situació actual per veure que és així.

Intervenció de Natalia Martínez, Consellera de Districte :

Parlant mancances, un punt son caps de setmana desatesos (diguem-ho així) i un altra problema que ho travessa tot que és el problema de l'habitatge.

Alguna intervenció més, pensant en mancances?

Sobretot heu parlat de la necessitat d'enfortir o d'enxarxar diferents tipus d'entitats, per conèixer-vos, veure fins on pot arribar cadascú, això requereix adaptacions diverses, però aquesta necessitat d'enxarxar-se i de suport a perquè sobretot el cap de setmana estigui més cobert, la necessitat d'adaptació de professionals, la manca d'un espai potser de coordinació i encara la necessitat d'aquesta educació en el lleure.

La idea clau de la feina feta es la necessitat de mes coordinació a través de la Xica o de la Mini-Xica o veure com es fa per poder treballar més en xarxa els diferents tipus d'entitats i serveis per infants i adolescents.

Anna:

Un altre tema que ens agradaria parlar, potser no ara, però sí compartir amb vosaltres es com podem trobar espais (de barri i de ciutat)després dels atemptats de l'agost a la rambla per veure com es pot treballar la mirada de l'Islam i la mirada de les comunitats pakistaneses, marroquins, com ho viuen ells que viuen aquí,

Regidora:

Us sembla que respongui a aquestes dues coses?

Amb això que comentes tu hi ha un Pla Municipal contra la islamofòbia, que de fet jo crec que és un pla bastant ambiciós, evidentment després amb les limitacions que tenim, però si que podem fer és, jo no m'inventaria res de nou si ja tenim un pla que treballa islamofòbia i diversitat cultural, però el que sí que podem fer és veure quines

actuacions es poden derivar d'aquest pla que puguem fer al Casc Antic o que puguem fer per el districte, de fet al Raval tenim la Taula Inter-religiosa i tenim diferents actuacions que estan en marxa, i llavors sí que podem mirar això, quines actuacions se'n deriven del pla que es poden fer al Casc Antic igual que amb el Pla d'Interculturalitat que hi ha en marxa a l'Ajuntament. Tot i així també hi ha un altre element que és com incorporem la mirada intercultural en les polítiques públiques que fem o en les polítiques que fem també des de l'àmbit privat que poden ser justament associatiu per no tractar-ho com un tema a part, sinó justament perquè sigui un eix transversal.

Jo crec que una de les coses que ens ajudarien molt és tenir en llocs de referencialitat a gent de les comunitats musulmanes que tenim a la ciutat, que tenim gent i gent jove molt potent, molt poc visible, malauradament. Això també és una de les coses que podem anar treballant.

I amb el tema gentrificació que evidentment no tenim la paraula màgica, jo sí que diria que hi ha dos coses.

Una, l'afectació més clara i més evident és la de l'habitatge, jo crec que com afecta el teixit comercial també és un altre element, el teixit comercial, no només en l'oferta comercial que tenim sinó aquest teixit social que també té cura de la seva comunitat. De fet, coneixem el que és la gentrificació més clàssica, de la que es va començar a parlar des de la sociologia i els moviments socials i demés fa com 10 o 12 anys, que seria aquesta que implica la substitució de classes populars per classes mitges amb un canvi tant en la tinença de l'habitatge com en la morfologia comercial, jo crec que al districte tenim més el que jo anomeno gentrificació 4.0, que en realitat no és tant la substitució d'una comunitat per una altra, sinó el buidatge, el fet de que d'alguna manera el que et trobes una mica és amb una població molt de pas, per tant no permet fer comunitat, no permet teixir vincles, i això efectivament genera des de més percepció d'inseguretat a una orientació de l'oferta comercial que tens, comercial en tots els sentits, més aquella persona que està de pas i que no són necessitats que tenen a veure amb les necessitats del dia a dia. Això, la mercantilització encara més greu de l'habitatge de la que ja veníem i ja havíem patit, en lo qual ara mateix s'afegeix una refinancialització on el que tenim ara mateix són també moltes empreses estrangeres que no coneixen el territori i el que fan és invertir en habitatge per tenir patrimoni moltes vegades amb una nul·la voluntat de mobilitzar aquests pisos sinó d'acumular-los bàsicament per poder tenir actius financers. Con lo qual diguem que això excedeix una mica les competències municipals, però dit això, jo sí que crec que hi ha determinades coses que es poden fer des de lo més micro a una part més de ciutat. Aquí jo crec que el teixit social és important, de fet no ho hem comentat, però el fet de que poso dos exemples d'un altre barri, del Gòtic però que l'Assamblea de joves pugui anar al Borsí pugui tenir una part d'equipament veïnal té a veure amb dir, com potenciem la creació d'espais que ajuden a generar espais de trobada i jo crec que aquí el paper que teniu les associacions, el teixit associatiu i les entitats no és menor, sinó al revés, i el nostre deure com a administració és assegurar-nos que teniu una infraestructura necessària per poder desenvolupar l'activitat, sinó també veure de

quina manera generem aquests espais de trobada que ens permet enfortir aquesta xarxa.

I ara faig una mica d'apunt de quines coses hem anat fent nosaltres amb aquesta lògica antigentrificació sabent que no tenim la clau. El programa que comentava abans de Baixos de Protecció Oficial va justament en aquesta línia, amb la idea de que volem potenciar l'activitat econòmica que és crucial, però també aquesta activitat econòmica que serveix per generar barri, l'actuació de Via Laietana va també en aquesta línia, la de fer habitatge, farem una gran reforma urbanística a l'eix central de la ciutat i llavors la primera actuació d'aquesta gran reforma ha de ser fer habitatge públic, justament per evitar, o per assegurar que d'alguna manera podem anar generant comunitat aquí, i després hi ha una altra que lliga una mica amb el que deia la persona del Bayt, de com afecta això als infants i com pateixen els infants l'estrès per la pèrdua d'habitatge o per tenir una situació d'instabilitat en l'habitatge, jo crec que això si que podem mirar com treballar-ho a l'hora de poder detectar, si no recordo malament fa uns anys l'Autònoma junt amb la Plataforma d'afectats per la hipoteca va fer un estudi de com afectaven les situacions de pèrdua de l'habitatge a la infància, se'n derivaven diferents actuacions d'aquí o de recomanacions que ho podem intentar recuperar, també per veure com treballem situacions de detecció d'aquests moments d'estrès dels infants, en relació amb una situació que viuen a casa. Moltes vegades són més intel·ligents ells a l'hora de gestionar-ho però d'altres vegades té una afectació que et costa de detectar. I això si us sembla un tema oportú ho podem mirar de com treballar-ho per fer formació a l'hora de detectar aquest tipus de situacions.

Anna:

Quan vam fer nosaltres a l'Esquix el tema de l'habitatge, va venir Nou Quixalles, que és de L'Hospitalet i que ells també fan suport a infants que estan en aquesta situació. A L'Hospitalet eren més de compra, crec, però la situació és la mateixa. Jo tenia una pregunta des de la meva ignorància, d'Esquix sobretot, els pisos d'urgència es pot fer una llista que els que siguin de Ciutat Vella es quedin a Ciutat Vella? L'altre és, els pisos socials, entenc que els pisos d'urgència són diferents que els pisos socials, no? És el mateix? Pot ser la mateixa bossa? Els podem convertir?

Resposta de la Regidora:

Un dels problemes que tenim principals és el fet de que tenim poc habitatge social. Hem tingut una mancança en polítiques públiques durant dècades i sempre poso els mateixos exemples, però crec que són molt útils, per fer-nos una idea la mitjana de parc d'habitatge públic en altres ciutats europees és d'un 20% del parc de l'habitatge públic i a l'Estat Espanyol és d'un 2%. Es considera que a partir del 25% és quan comences a poder influir una mica en el mercat. És a dir, estem com molt lluny, i no és que Europa sigui tot un paradís, però del que seria lo òptim a nivell europeu. Nosaltres hem fet un Pla de l'Habitatge que és un pla per 10 anys, de fet aquest mandat estem construint 8 vegades més del que s'havia construït en mandats anteriors, però fins que arribem a aquell percentatge mínim del parc d'habitatge que és públic trigarem un temps, no hem d'enganyar-nos. A més a més, com a ciutat tenim dos problemes. Un és que no podem créixer, hi ha ciutats com Madrid que creixen cap a un lloc o cap a un

altre, Barcelona té una muntanya, mar i dos rius, per tant tenim molt pocs solars disponibles. I l'altre és que l'augment del parc d'habitatge públic té a veure amb la compra, però has de tenir l'oportunitat de comprar-ho i has de comprar-ho també a un preu assequible perquè estem parlant de diners públics. Tot i així, al districte, aquest mandat, només en inversió en habitatge, i sobretot en compra d'habitatge ens hem gastat 22.800.000 euros, és un dels moments en que més hem invertit en adquisició d'habitatge. Després aquests habitatges s'han de rehabilitar, s'han de posar en marxa, i això triga un temps. Tenim aquesta mancança estructural del que és tenir un parc d'habitatge públic. Llavors hi ha l'habitatge social que és l'habitatge d'emergència, és a dir, el que tenim és un parc públic d'habitatge i es divideix en diferents nivells, hi ha part d'aquests habitatges que són d'emergència, que de fet gran part dels habitatges que estem incorporant els dediquem a l'emergència, molt més del que s'havia destinat abans, i això té a veure amb l'emergència habitacional que tenim.

Hem de pensar que la taula d'emergència que és aquella que fixa els criteris i que diu si aquest cas passa i aquest no, depèn del Consorci de l'Habitatge, que és Generalitat i Ajuntament, la Generalitat té el 60% en aquest Consorci. I de fet l'Ajuntament estem aportant el 84% dels pisos que s'adjudiquen a aquesta taula, que és una mica desigual. Però ara mateix, ens trobem amb molts casos que tenen el vist i plau de la taula d'emergència per accedir a un habitatge d'emergència, però no tenim disponibilitat d'habitatge. Dit això, hem de mantenir un equilibri desigual, per dir-ho d'alguna manera, entre els pisos que destinem a l'emergència, que ara mateix són la majoria dels que estem incorporant, però hem de tenir pisos socials del lloguer social, de lloguer assequible, és a dir, de diferents tipologies perquè l'habitatge del parc d'habitatge públic ens ha de servir per la comunitat i perquè la gent pugui tenir un projecte de vida en el que projectar-se.

Llavors aquest desequilibri on ara estem, destinant molts pisos a l'emergència, en el cas de Ciutat Vella ho hem fet només a la Barceloneta, però volem poder fer-ho el 2018 aquí al Casc Antic és fomentar altres formes de tinença, coneixem el lloguer, la compra, de fet la compra és el que més s'ha incentivat en les últimes dècades.

Hi ha altres formes de tinença d'habitatge com poden ser les cooperatives de cessió d'ús, els projectes de co-housing i demés, a la Barceloneta el que vam fer és treure a concurs públic per fer un projecte de co-housing, que són cooperatives d'habitatge al Solar de Joan de Borbó 11, i espere poder treure el mini solar que tenim al Casc Antic també per fer co-housing al llarg del 2018 aquí o un altre projecte de Masoveria Urbana aqu.

Masoveria Urbana és un edifici que tenim que pels metres que té no pot ser equipament, no pot ser habitatge públic, llavors poder fer una cessió a llarg termini perquè s'arregli i s'hi pugui viure. Però dit això, sobre la pregunta concreta de passar dels pisos socials a pisos d'emergència, en realitat no, perquè ja hem passat molts més pisos dels que en altres moments havíem passat a la Taula d'Emergència i que alhora també jo crec que nosaltres com a Administració hem de pensar com responem a la urgència, això és evident, però també com generem situacions que mirin a mig i llarg termini.

Tot i així molt s'està destinant a la urgència. I el que comentava de Ciutat Vella, si podem destinar-ho tot a Ciutat Vella que és una reclamació que s'ha fet també moltes vegades, hem de pensar que som el districte de la ciutat que té el major percentatge

d'habitatge públic, és a dir, tenim un 5'2% i la resta de la ciutat estan en el 1'2% o 1'8%. Llavors sí que hi ha aquest criteri territorial on l'habitatge públic que hi ha, un percentatge ha de ser per gent del districte, però no podem generar desigualtats territorials, per dir-ho d'alguna manera, et poso un exemple que no és cert perquè no em ve cap al cap, el fet de que a Nou Barris o a Horta no hagi prou habitatge social, no ha de poder dir que si desnonen a algú a Nou Barris es quedarà al carrer perquè no viu a Ciutat Vella, llavors sí que has de mantenir aquest equilibri.

Sí que hem pujat i hem revisat el que són aquests criteris territorials, perquè de fet som un dels districtes que estan més afectats per l'emergència habitacional, però no podem fer que sigui 100% ciutat vella perquè seria una situació d'injustícia a la resta de la ciutat.

Som el districte en el que més s'ha invertit en adquisició d'habitatges en aquests últims tres anys, i tot i així no és prou, en aquest cas sí que es pot dir que venim d'un dèficit històric. I això té conseqüències que venim patint des de fa 10 anys, que també les pràctiques que ens trobem, vam tenir una crisi molt greu i es va evidenciar molt sobretot en l'àmbit de la hipoteca i ara el que estem veient són les conseqüències. Per mi és increïble que 10 anys després de la crisi no s'hagi canviat la llei que regula els lloguers per protegir els llogaters, i això és una competència estatal. Però no pot ser que l'únic canvi que hi ha hagut és el del 2013, i el que fa és reduir els contractes LAU de 3 a 5 anys, el que cal és un canvi legislatiu que com Ajuntament estem demanant a l'Estat.

Intervenció:

Aquests últims anys de treball amb tots vosaltres, veig que aquí tothom està molt discret, però quan s'està parlant d'augment de lloguers i de dificultats d'espai, que també tenim moltes entitats que estan aquí assegudes que no han pogut pagar el lloguer i han hagut de deixar un pis de 200 m2 on podien acollir un número X de famílies i un número "x" d'infants per fer les seves activitats i que nosaltres els hi hem trobat un petit espai aquí i un altre petit espai allà, amb el que suposa dificultat de manteniment i un projecte no només amb número de famílies sinó amb número d'infants, sinó de que s'han hagut de reduir atenció a famílies, i que també fa augmentar el personal de les entitats, i que aleshores jo crec que el tema de que es necessiten espais més grans, que fem tot el que podem i tenim una llista, i tenim la llista de les demandes de totes les entitats, però sí que m'agradaria que constés en acta que tot i que es fa un esforç, que moltes entitats no han pogut pagar el lloguer, han d'accedir a locals nostres amb un lloguer social (que em sembla fantàstic) però que tot i així, que tenim dificultats en trobar locals prou grans, amb espais prou grans on puguin desenvolupar el seu projecte com quan estaven en un pis molt més gran i en un espai molt més gran, i que això també els dificulta una mica el dia a dia dels educadors i el treball de les famílies.

Regidora:

No, no, si això també els està passant a molts llocs, això és una realitat generalitzada, en especial és una realitat aquí al districte.

Una de les coses que hem fet és l'observatori aquest de l'habitatge, que amb la Generalitat el que fa és marcar un índex de lloguer, de dir el preu màxim de lloguer en aquesta zona hauria de ser X, però és un preu orientatiu perquè no tenim les eines legals per poder fer-ho complir. De fet dilluns va haver una reunió de set o vuit Ajuntaments amb el Ministeri de Foment, que és el que té la competència per canviar la Llei d'Arrendaments Urbans, on se li demanava o bé una modificació de la Llei d'Arrendaments Urbans a millor, no a pitjor, perquè la última va ser a pitjor. O bé que les ciutats tinguéssim la capacitat de regular els lloguers, i de moment la resposta ha estat una negativa rotunda. Hi ha altres països on està limitat l'especulació. De fet Nova York ha posat un límit a les compra-ventes que poden fer els propietaris que tenen males pràctiques, és a dir, Estats Units que suposadament és un país molt més liberal sí que permet que les ciutats posin uns topalls, però perquè s'entén que a les ciutats és el lloc on es desenvolupa la vida, però aquí tenim les competències que tenim en un context més de descentralització de les competències.

Hi ha un altre instrument de l'Ajuntament que és també limitat, que és la declaració d'àrees de conservació i de tanteig i retracte, és a dir, que tu com a Ajuntament declaries en una determinada àrea jurídicament i ha de tenir criteri de vulnerabilitat dels edificis i demés, declaries que altra àrea està subjecte a condicions de rehabilitació dels edificis per la condició i de tanteig i retracte, és a dir que si hi ha una compra-venda l'Ajuntament té compra preferent. Això té limitacions i té avantatges, la limitació és que tu no pots contrarestar l'especulació amb diners públics, perquè s'aniria tot el pressupost de l'Ajuntament i provocaria que s'apugés els preus perquè se sabia que hi ha una organització pública interessada en adquirir immobles. Això per una banda, però sí que et permet si tens recursos suficients que també aquí tenim la Llei Montoro que posa les traves a augmentar la plantilla de l'Ajuntament i el *topall* de despesa que podem destinar a recursos humans, però tot i així si tens recursos pots fer un seguiment i al menys assabentar-te de quines són les compra-ventes que s'estan donant al districte o a la ciutat per molt que tu no adquireixis aquests immobles com a ciutat i d'alguna manera actuar de manera preventiva i pots posar com una llum vermella aquí. És un instrument que és costós, l'ampliació de l'àrea de tanteig i retracte que hi havia al Raval i que vam començar a fer el setembre del 2015 hem fet ara l'aprovació definitiva, vull dir que estem parlant de dos anys més tard. Té aquestes limitacions però és una de les eines que també estem estudiant, quines àrees hauríem de declarar al districte, però és una feina molt incipient, i que també comporta temps.

Anna:

La gent que ha de marxar en pis d'emergència, hi ha alguna possibilitat que se'ls posi en alguna llista per quan facin els pisos de Via Laietana? Ho dic perquè hi ha molta gent que ja està marxant i que ja ha marxat i que la seva xarxa la tenen aquí, vénen a passar el dia aquí. Tenir com preferència, hi ha gent gran que li està passant, i que ha viscut tota la seva vida aquí.

Regidora:

Aquí hauria de ser també més els pisos de Mestres Casals i Martorell, que de fet aprofitàvem també de fer el Casal de Gent Gran per fer allotjament per gent gran a

dalt. I lo altre no t'ho sabria dir, però és bastant complicat perquè diguem que la oferta que hi hagi a Via Laietana, que estem treballant també amb la Plataforma Via Laietana justament per veure quin encaix trobem, potser d'emergència, però també una part que ens permeti generar comunitat i tenir projecció més enllà de l'emergència. No sé quins criteris farem servir però dir em reservo pis per si... ho veig molt complicat.

Anna:

Jo ho dic perquè són famílies que probablement no es visualitzen tornant a fer un canvi, perquè les seves possibilitats, no sé com dir.

Regidora:

I fer una reserva de com tu has marxat podràs tornar, jo crec que a nivell de protocols interns és molt complicat.

Anna:

No sé una àvia, que al cap de dos anys pugui tornar. Sé que és complicat, eh.

Regidora:

Com que està marxant gent, jo ja ho deixaria aquí. Tornar a demanar disculpes per la quantitat de vegades que hem hagut de canviar l'horari.

I esperem poder tenir certa estabilitat en els horaris en les convocatòries després del Nadal.

I bon Nadal i bona entrada d'any.